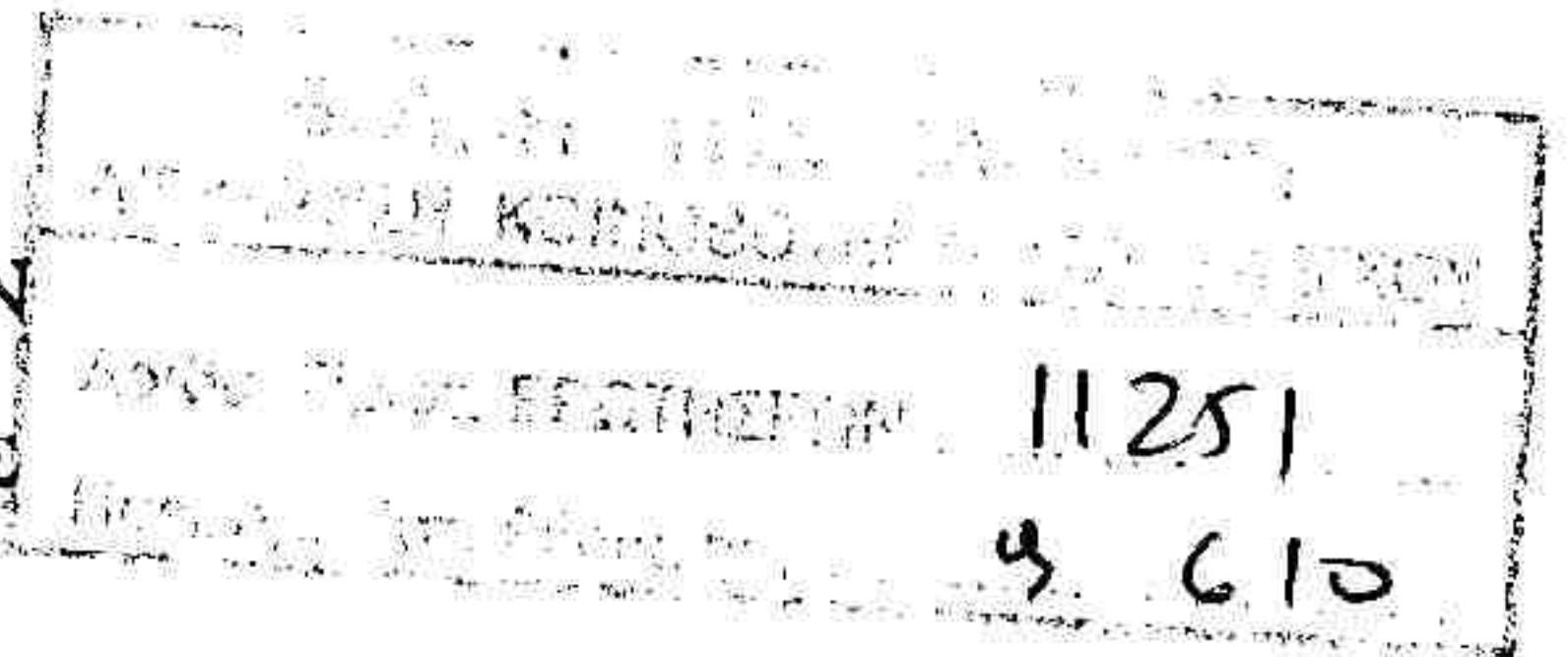




ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ. ΠΛΕΥΡΗΣ

Βουλευτής Α' Αθηνών - ΛΑ.Ο.Σ.



ΕΡΩΤΗΣΗ

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΞΙΟΤΙΜΟ ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

**ΘΕΜΑ: Μηνυτήριο αναφορά κατά παντός υπεύθυνου για την κυπριακή
τραγωδία**

Οι δικηγόροι Χάρης Ν. Ιεροδιακόνου και Δημοσθένης Π. Μπακόπουλος, υπέβαλαν την από 28.08.2009 μηνυτήριο αναφορά (συνημμένο) κατά παντός υπευθύνου για τα εγκλήματα τα οποία διεπράχθησαν στην Κύπρο το 1974 κατά την διάρκεια της τουρκικής εισβολής. Παρά ταύτα υπάρχει κωλυσιεργία όσον αφορά την εκδίκαση της μηνύσεως, παρά την σοβαρότητα της υποθέσεως.

Συνεπώς ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός,

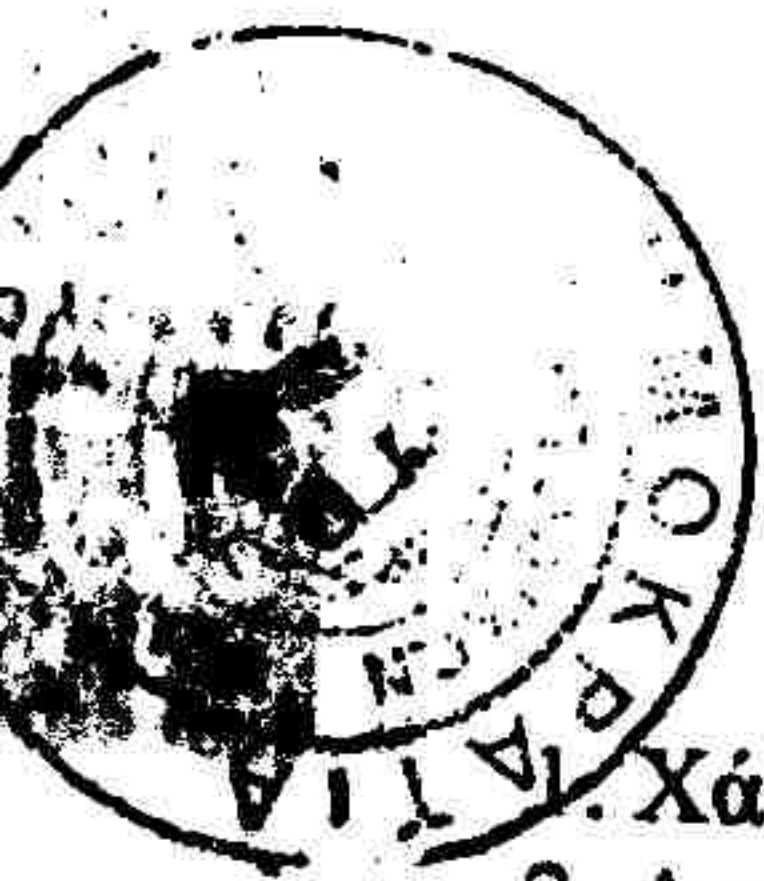
Για ποιους λόγους καθυστερεί η εκδίκαση της συγκεκριμένης μηνύσεως και σε ποιο στάδιο βρίσκεται;

Αθήνα 08.06.2010

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Αθανάσιος Πλεύρης, Βουλευτής Α' Αθηνών

Σπυρίδων-Αδωνις Γεωργιάδης, Βουλευτής Β' Αθηνών



ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ

104/5572

ΜΗΝΥΣΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ
Αριθ. Γραμματείου
Αθήνα 31.08.1999
Ο Γραμματέας

1. Χάρη Νικολάου Ιεροδιακόνου, Δικηγόρου, ΑΜ ΔΣΑ 5555
2. Δημοσθένη Πέτρου Μπακόπουλου, Δικηγόρου, ΑΜ ΔΣΑ 24739

αμφοτέρων κατοίκων Αθηνών, οδός Ομήρου, αρ. 58

ΚΑΤΑ

παντός υπευθύνου φυσικού ή ηθικού αυτουργού, συναυτουργού, συνεργού και κάθε άλλου υπευθύνου, που θα προκύψει από την προκαταρκτική εξέταση, προανάκριση και κυρία ανάκριση

1. Στο φύλλο της Κυριακής 16 Αυγούστου 2009 της εφημερίδας με την επωνυμία ΤΟ ΒΗΜΑ (Σχετ.1), ο δημοσιογράφος Νίκος Χασαπόπουλος αναφέρει μεταξύ άλλων και τα εξής κατά λέξει :

α) “Οι περισσότεροι στην Κύπρο γνώριζαν ήδη από το 1974 ότι η πλειονότητα των αγνοουμένων δεν βρισκόταν εν ζωή, ότι εκτελέστηκε εν ψυχρώ από στρατιώτες του Αττίλα ή από παρακρατικές στρατιωτικές οργανώσεις, ουδείς όμως τολμούσε να το πει ανοιχτά.....Και, το σημαντικότερο, επειδή ανάμεσα στους αγνοουμένους βρίσκονταν και μικρά παιδιά και κανείς δεν ήθελε να παραδεχθεί ότι υπήρξαν άνθρωποι, έστω και στρατιώτες του Αττίλα, που τους εκτέλεσαν.”

β) “Πρώτα η βρετανική εφημερίδα «The Sun» τόλμησε και έγραψε από τον Αύγουστο του 1974 σε πρωτοσέλιδο θέμα της για τις βαρβαρότητες των τούρκων εισβολέων στην Κύπρο. Με τίτλο «The Barbarians», η εφημερίδα αποκάλυπτε όχι μόνον εκτελέσεις αιχμαλώτων, αλλά και βιασμούς γυναικών και κοριτσιών, λεηλασίες, ακόμη και αφανισμούς ολόκληρων χωριών στην κατεχόμενη επαρχία της Αμμοχώστου, προκαλώντας τότε την αντίδραση του Μπουλέντ Ετζεβίτ, του πρωθυπουργού της εισβολής.”

γ) “Πρώτη σημαντική αποκάλυψη η περίπτωση της Γιαλούσας. Στο ελληνοκυπριακό αυτό χωριό της κατεχόμενης Καρπασίας βρέθηκαν τα λείψανα σε ομαδικό τάφο 11 Ελληνοκυπρίων. Όταν το χωριό κατελήφθη



από τα τουρκικά στρατεύματα, οι τούρκοι εισβολείς συγκέντρωσαν τον αντρικό πληθυσμό στην πλατεία. Μια ομάδα Τουρκοκυπρίων υπέδειξε 11 άτομα από έναν κατάλογο που κρατούσαν. Βρέθηκαν το 2007 σε ομαδικό τάφο στο χωριό Γαλάτεια. Όπως διαπίστωσε η επιτροπή, η εκτέλεση των αιχμαλώτων γινόταν με έναν ειδικό τρόπο (τα προσωπικά τους αντικείμενα βρέθηκαν ανέπαφα επάνω τους): οι Τούρκοι τους ανάγκαζαν να γονατίζουν και εν συνεχεία με πιστόλι ή περιστροφή τους εκτελούσαν εν ψυχρώ με μια σφαίρα στο σαγόνι. Στο χωριό Λάπηθος, στην κατεχόμενη επαρχία της Κερύνειας, βρέθηκε ο ομαδικός τάφος μιας τετραμελούς οικογένειας. Η οικογένεια του *Μελή* και της *Μαρίας Μέτσιου* με τα δύο ανάπηρα ανήλικα παιδιά τους βρέθηκε σε πηγάδι. Ολοι εκτελέστηκαν με περιστροφή με μία σφαίρα στον κρόταφο. Η τρίτη περίπτωση, αυτή που είδε προσφάτως το φως της δημοσιότητας με την εκτέλεση των πέντε αιχμαλώτων Ελληνοκυπρίων στην περιοχή του χωριού Τζιάος, ήταν ίσως η πιο χαρακτηριστική. Και τούτο επειδή υπήρχε φωτογραφία, τραβηγμένη μάλιστα από τον επίσημο φωτογράφο του τουρκικού στρατού κατά την ώρα της αιχμαλωσίας τους. Οι πέντε βρίσκονταν επισήμως καταγεγραμμένοι στον κατάλογο των αγνοουμένων. Η τέταρτη περίπτωση αποκαλύφθηκε από την τουρκική τηλεόραση όταν ένας τούρκος ηθοποιός παραδέχθηκε σε μια εκπομπή ότι σκότωσε κατά τη διάρκεια της τουρκικής εισβολής εννέα ελληνοκύπριους αιχμαλώτους, ανάμεσά τους και έναν 19χρονο. Προκλήθηκε σάλος σε Αθήνα, Λευκωσία και Αγκυρα και τελικά οι τουρκικές αρχές κατέληξαν στο ότι ο ηθοποιός ήταν... φαντασιόπληκτος. Η θέση του τουρκικού στρατού και η επίσημη θέση της Αγκυρας εξακολουθούν να είναι ίδιες: μόλις ανακαλύπτεται κάποιος ομαδικός τάφος αγνοουμένων λένε ότι οι στρατιώτες παρέδωσαν τους αιχμαλώτους εν ζωή σε Τουρκοκυπρίους και ουδεμία ευθύνη φέρουν για την τύχη τους. Το θέμα είναι ότι οι ομαδικοί τάφοι ανακαλύπτονται είτε σε (καλά φυλασσόμενα) στρατόπεδα του Αττίλα στα Κατεχόμενα ή σε κατεχόμενες περιοχές όπου απαγορεύεται η πρόσβαση πολιτών. Αυτός είναι και ο λόγος που η κυπριακή κυβέρνηση ζητεί πρωτίστως να ανοίξουν τα αρχεία του τουρκικού στρατού κατά την περίοδο του 1974.”

Ο ίδιος δημοσιογράφος (δηλαδή ο Νίκος Χασαπόπουλος) με άλλο άρθρο του, το οποίο αναρτήθηκε την Πέμπτη 20-8-2009 στον διαδικτυακό τόπο <http://www.tovima.gr/default.asp?pid=2&artid=284132&ct=32&dt=20/08/2009> (Σχετ.2) αναφέρει μεταξύ άλλων και τα εξής κατά λέξει :

“Με χαριστική βολή στο κρανίο έγιναν οι εκτελέσεις των πέντε κυπρίων αιχμαλώτων αγνοουμένων, όπως προκύπτει από ιατροδικαστική εξέταση που έγινε στο ανθρωπολογικό εργαστήριο της Λευκωσίας. Οι *Αντώνης*



Κορέλλης, Πανίκος Νικολάου, Χριστόφορος Σκορδής, Γιαννάκης Παπαγιάννης και Φίλιππος Χατζηκυριάκου, που συνελήφθησαν στις 14 Αυγούστου 1974 στα υψώματα του Τζιάους από τουρκικά στρατεύματα, αποδεικνύεται τώρα ότι εκτελέστηκαν με χαριστική βολή στο κρανίο. Επιπλέον η ιατροδικαστική έρευνα αποκάλυψε ότι μετά την εκτέλεση οι πέντε ετάφησαν πρόχειρα στην περιοχή όπου συνελήφθησαν, αλλά εν συνεχεία μεταφέρθηκαν σε πηγάδι για να είναι αδύνατος ο εντοπισμός τους. Η σύζυγος του Κορέλλη, σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «Αλήθεια», αναγνώρισε σε μία από τις 12 φωτογραφίες που τράβηξε ο επίσημος φωτογράφος του τουρκικού στρατού τον σύζυγό της, να τον συνοδεύει όρθιος ένας συντοπίτης τους Τουρκοκύπριος. Αυτό αποδεικνύει ότι μαζί με τα τουρκικά στρατεύματα (του τακτικού στρατού) βρίσκονταν και Τουρκοκύπριοι από παραστρατιωτικές οργανώσεις και τώρα αναζητείται ο ρόλος τους.”

2. Από όσα αναφέρονται στα παραπάνω άρθρα του δημοσιογράφου Νίκου Χασαπόπουλου (σημειώνεται ότι παρόμοιου περιεχομένου άρθρα δημοσιεύτηκαν και σε άλλες εφημερίδες) προκύπτουν τα εξής :

Άγνωστοι σε εμάς τούρκοι στρατιώτες, οι οποίοι, όμως, όχι μόνο δεν μπορεί παρά να είναι γνωστοί στο τουρκικό Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας, αλλά και τα ονόματά τους οπωσδήποτε προκύπτουν από τα αρχεία του τουρκικού στρατού, το καλοκαίρι του 1974, κατά την εισβολή των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων στην Κύπρο, προέβησαν από κοινού σε εκ προθέσεως ανθρωποκτονία τουλάχιστον πέντε (5) κυπρίων αιχμαλώτων πολέμου (πρόκειται για τους Αντώνη Κορέλλη, Πανίκο Νικολάου, Χριστόφορο Σκορδή, Γιαννάκη Παπαγιάννη και Φίλιππο Χατζηκυριάκου, οι οποίοι εκτελέστηκαν στο χωριό Τζιάος), καθώς και στην εκ προθέσεως ανθρωποκτονία άμαχου πληθυσμού (πρόκειται για την εκτέλεση του αντρικού πληθυσμού του χωριού Γιαλούσα και την εκτέλεση της οικογένειας του Μελή και της Μαρίας Μέτσιου και των ανάπηρων παιδιών τους στο χωριό Λάπηθος).

Ρητά δηλώνουμε ότι προσωπικά δεν είμαστε σε θέση να διαπιστώσουμε την ακρίβεια και αλήθεια των ισχυρισμών του Νίκου Χασαπόπουλου. Ωστόσο, δεν έχουμε και κανένα λόγο μέχρι στιγμής, για να αμφισβητήσουμε όσα ισχυρίζεται ένας έμπειρος δημοσιογράφος, όπως ο Νίκος Χασαπόπουλος, σε μια ευρείας κυκλοφορίας ημερήσια εφημερίδα, όπως ΤΟ ΒΗΜΑ.

3. Επειδή η εν ψυχρώ εκτέλεση αιχμαλώτων πολέμου, αλλά και κυρίως άμαχου πληθυσμού συνιστά παράβαση της Σύμβασης της Γενεύης “περί



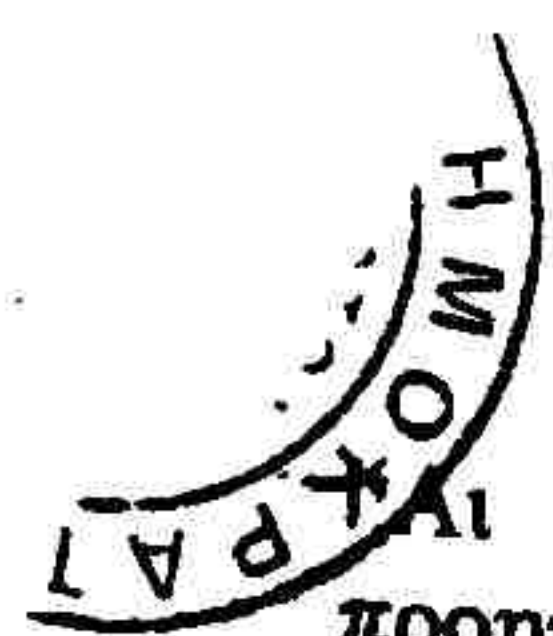
μεταχειρίσεως των αιχμαλώτων πολέμου της 12ης Αυγούστου 1949 [πρόκειται για την λεγόμενη Τρίτη Σύμβαση της Γενεύης του 1949] καθώς και της Σύμβασης της Γενεύης "περί προστασίας των πολιτών εν καιρώ πολέμου της 2 Αυγ 1949" [πρόκειται για την λεγόμενη Τέταρτη Σύμβαση της Γενεύης του 1949]. Είναι περιττό να αναφέρουμε ποιά συγκεκριμένα άρθρα των Συμβάσεων αυτών παραβιάστηκαν, αφού προσωπικά δυσκολευτήκαμε να βρούμε έστω και ένα άρθρο τους, που να ΜΗΝ παραβιάστηκε. Εξ άλλου, δεν χρειάζεται να αναγνώσει κανείς συγκεκριμένο άρθρο, για να καταλάβει ότι η εν ψυχρώ δολοφονία στρατιωτών, που έχουν παραδοθεί, και ανάπηρων παιδιών μέσα στο σπίτι τους είναι ποινικά κολάσιμη και συνιστά ειδικό έγκλημα πολέμου και πρόδηλο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας στο σύνολό της.

Επειδή και οι δύο (2) παραπάνω αναφερόμενες Διεθνείς Συμβάσεις κυρώθηκαν με τον Νόμο 3481 της 30ης Δεκεμβρίου 1955 / 5ης Ιανουαρίου 1956 (ΦΕΚ Α' 3 1956) "Περί κυρώσεως των Συμβάσεων της Γενεύης της 12ης Αυγ. 1949" (Σχετ.3). Υπενθυμίζεται ότι, μετά την κύρωσή τους οι παραπάνω συμβάσεις δεν έχουν καταστεί απλά εθνικό δίκαιο, αλλά έχουν και υπερνομοθετική ισχύ, όπως ρητά ορίζεται στο άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος.

5. Επειδή στο άρθρο 129 της Σύμβασης της Γενεύης "περί μεταχειρίσεως των αιχμαλώτων πολέμου της 12ης Αυγούστου 1949" [πρόκειται για την λεγόμενη Τρίτη Σύμβαση της Γενεύης του 1949] ορίζονται με σαφήνεια τα εξής :

"Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη υποχρεούνται να λάβουν άπαντα τα αναγκαία νομοθετικά μέτρα δια τον καθορισμόν καταλλήλων κυρώσεων επιβλητέων εις τα πρόσωπα, άτινα προέβησαν ή έδωσαν εις άλλους διαταγήν να προβούν εις οιανδήποτε σοβαράν παράβασιν της παρούσης Συμβάσεως εκ των καθοριζομένων εις το επόμενο άρθρον. Έκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος θα έχει την υποχρεώσιν ν' αναζητήσει τα πρόσωπα τα κατηγορούμενα ότι προέβησαν ή έδωσαν εις άλλους διαταγήν να προβούν εις οιανδήποτε των σοβαρών τούτων παραβάσεων και οφείλει να παραπέμψει τα πρόσωπα ταύτα ενώπιον των Δικαστηρίων του, οιαδήποτε και αν είναι η εθνικότης των. Δύναται επίσης εάν το προτιμά και υπό της ιδίας αυτού νομοθεσίας όρους να παραδώση τα ειρημένα πρόσωπα προς εκδίκασιν εις έτερον Συμβαλλόμενον Μέρος, το οποίον ενδιαφέρεται δια την δίωξίν των, εφ' όσον το Συμβαλλόμενον Μέρος τούτο έχει εναντίον των επαρκείς λόγους διώξεως...."

Περαιτέρω, το άρθρο 130 της ίδιας Σύμβασης ορίζει τα εξής :



Αι σοβαρά παραβάσεις, περί των οποίων πραγματεύεται το προηγούμενον άρθρον, είναι εκείναι αι οποίαι συνεπάγονται οιανδήποτε των ακολούθων πράξεων, εφ' όσον διαπράττονται εναντίον προσώπων ή ιδιοκτησιών προστατευόμενων υπό της παρούσης Συμβάσεως. Ο εκ προθέσεως φόνος, η βάσανος ή άλλη απάνθρωπος μεταχείρισις.....”

Τα ίδια ακριβώς ορίζουν και τα άρθρα 146 και 147 αντίστοιχα της Σύμβασης της Γενεύης “περί προστασίας των πολιτών εν καιρώ πολέμου της 2 Αυγ 1949” [πρόκειται για την λεγόμενη Τέταρτη Σύμβαση της Γενεύης του 1949].

Επειδή από τα παραπάνω άρθρα προκύπτει χωρίς καμία αμφιβολία ότι τα ελληνικά Δικαστήρια δεν είναι απλά αρμόδια, αλλά υποχρεούνται να απαγγείλουν κατηγορίες, να ζητήσουν την έκδοση και να καταδικάσουν κάθε εγκληματία πολέμου. Ευτυχώς, με τις Συνθήκες της Γενεύης του 1949 επιβεβαιώθηκε η γενικά παραδεδεγμένη αρχή του διεθνούς δικαίου για την “παγκόσμια δικαιοδοσία” κάθε κράτους να δικάσει οποιονδήποτε εγκληματία πολέμου, ανεξάρτητα από την εθνικότητά του και τον τόπο τέλεσης των εγκλημάτων του. Μόνο με αυτόν τον τρόπο είναι δυνατό να εξασφαλιστεί ότι εγκληματίες πολέμου, που διέπραξαν φρικαλέα εγκλήματα, σαν αυτά τα οποία αναφέρει ο δημοσιογράφος Νίκος Χασαπόπουλος, μπορούν να τρέξουν, αλλά δεν θα βρουν πουθενά για να κρυφτούν.

Διευκρινίζεται ότι η Κυπριακή Δημοκρατία κύρωσε τις παραπάνω Συμβάσεις στις 23.5.1962, η Τουρκία στις 10.2.1954 και η Ελλάδα στις 5.6.1956 (βλ. Σχετ.4), χωρίς κανένα από τα παραπάνω κράτη να διατυπώσει οποιαδήποτε επιφύλαξη. Συνεπώς, το καλοκαίρι του 1974, δηλαδή κατά τον χρόνο της παράνομης κατά τον ΟΗΕ εισβολής της Τουρκίας στην Κύπρο οι παραπάνω συμβάσεις δεσμεύουν ΟΛΑ τα εμπλεκόμενα Κράτη.

Υπογραμμίζεται ότι σύμφωνα με τους γενικά παραδεδεγμένους κανόνες του διεθνούς δικαίου (οι οποίοι έχουν υπερνομοθετική ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος) τα εγκλήματα πολέμου δεν παραγράφονται ποτέ. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι το απαράγραπτο των εγκλημάτων πολέμου έχει ήδη διακηρυχθεί από το Διεθνές Στρατιωτικό Δικαστήριο της Νυρεμβέργης το 1945, έχει επιβεβαιωθεί με την 95(I) απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ το 1946 (καθώς και από σωρεία άλλων αποφάσεων), έγινε δεκτό από το Εφετείο της Γαλλίας στην καταδίκη του Ναζί Κλάους Μπάρμπι το 1983, από τα ιταλικά

στρατοδικεία στην υπόθεση Priebke, από το δια - αμερικανικό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το 2001 στην υπόθεση Barrios Altos, από το Ανώτατο Δικαστήριο της Αργεντινής στην υπόθεση Clavel το 2004, έχει ήδη γίνει δεκτή από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (υποθέσεις Tounier κατά Γαλλίας, Kislyiy κατά Εστονίας κλπ), ενώ ευρεία δημοσιότητα είχε λάβει η υιοθέτηση του απαράγραπτου των εγκλημάτων αυτών από τα ισπανικά Δικαστήρια στην υπόθεση του πρώην δικτάτορα της Χιλής Πινοσέτ. Επίσης, επιβεβαιώθηκε το 2008 και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και με την ρητή επιφύλαξη κάθε νομίμου δικαιώματός μας

ΜΗΝΥΟΥΜΕ

Κάθε υπεύθυνο φυσικό ή ηθικό αυτουργό, συναυτουργό, συνεργό και κάθε άλλο υπεύθυνο, που θα προκύψει από την προκαταρκτική εξέταση, προανάκριση και κυρία ανάκριση για τα παραπάνω αναφερόμενα εγκλήματα.

ΖΗΤΟΥΜΕ

Την παραδειγματική τιμωρία τους

Δηλώνουμε ότι παριστάμεθα ως πολιτική αγωγή για χρηματική ικανοποίηση ποσού ΕΥΡΩ τριάντα (Ε 30) ο καθένας μας (και ειδικά ο πρώτος από εμάς, που γεννήθηκε και μεγάλωσε στην παράνομα κατεχόμενη κυπριακή πόλη Μόρφου) σε βάρος εκάστου των μηνυομένων, προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, που υπέστημεν από τα πιο πάνω αδικήματα, ρητώς επιφυλασσομένου παντός νομίμου δικαιώματός μας.

Προτείνουμε να κληθούν ως μάρτυρες όλοι οι εν ζωή συγγενείς των
παραπάνω αναφερόμενων θυμάτων.

ΓΙΑ ΤΟΝ Κ. ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

Ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Π. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Α.Μ. ΔΕΛΤΑ 4739 - ΑΦΜ: 127777698
ΟΜΗΡΟΥ 58 - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 106 72
ΤΗΛ: 3645611 - 6946 682831

Αθήνα, 25-8-2009

ΟΛΜΗΝΥΤΕΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ Κ. ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Π. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Α.Μ. ΔΕΛΤΑ 4739 - ΑΦΜ: 127777698
ΟΜΗΡΟΥ 58 - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 106 72
ΤΗΛ: 3645611 - 6946 682831

Στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών
σήμερα την 31η Αυγούστου 2009 ημέρα
Δευτέρα και ώρα 12:00
ενώπιον του κ. Εισαγγελέα Δ. Μηνια
και του Γραμματέα Γ. Μηνια
παρουσιάστηκε ο Δημοσθένης Π. Μπακόπουλος
για τον εαυτό του ατομικά και ως πληρεξούσιος
του Χάρη Ν. Ιεροδιακόνου, κάτοικος Αθηνών,
Ομήρου 58 και κατέθεσε την από 25-8-2009 μήνυσή
τους κατά παντός υπευθύνου και βεβαίωσε προφορικά
το περιεχόμενο αυτής.

Ο Καταθέσας Ο Εισαγγελέας

Ο Γραμματέας



ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΣΧΕΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ 10.
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
Αθήνα, 25/08/09
Ο Γραμματέας